

Visumkrøll i Senegal

Helt i begynnelsen av mai var jeg sammen med Mali – kollega, Karen Ekern i Senegal. Min største bekymring før jeg dro var om vi kom til å komme over grensa. I tre år har vi kjørt fritt over grensen uten visum. Siden januar har vi hatt flere besøk fra Norge. Noen har måttet skaffe seg visum på flyplassen. Noen har gått rett gjennom passkontrollen uten problem. For å være sikker tok jeg kontakt med den senegalesiske ambassaden her i Bamako. Der fikk jeg et litt forvirrende svar: Jo, nordmenn måtte ha visum til Senegal. Det har de alltid måttet ha. Men det var litt valgfritt.

Jeg var litt usikker på om det går an å velge å ha visum eller ikke, så jeg valgte å dra til ambassaden for å søke om visum for meg og Karen. Vel, nå viste det seg at dersom man ikke kom personlig og spurte om visumsøknad, så fikk man ikke lov til å søke. Så jeg fikk bare søkt for meg. Tre dager etter fikk jeg svar fra ambassaden. Visumsøknaden min var avslått. Jeg hadde ingen gyldig grunn til å reise inn i Senegal! Jeg var en stund usikker på om jeg hadde hørt rett. Hvordan kunne de avvise å gi meg visum når de på flyplassen får det helt uten å oppgi noen annen grunn enn at de er på tur. Og hvordan kan de avvise å gi meg visum når det er *valgfritt*?! Jeg snakket litt med Karen. Siden begge har vært noen ganger fram og tilbake mellom Mali og Senegal allerede så valgte vi å kjøre allikevel og satse på at det gikk bra. Det gjorde det. Politimenn på begge sider av grensen studerte passene nøye, noterte alle opplysninger og stemplet med stempel i både blått og rødt. Så det stemte visst at det er helt valgfritt om vi vil ha visum eller ei.

Grunnen til at vi i det hele tatt reiste var for å besøke Normisjons to misjonærfamilier i Senegal, Møyfrid og Kristian Moskvil og Ingrid og Einar Amlie. Det var noen koselige og hektiske dager. To ettåringer, Kristine Lygre og Marianne Rygg, tok seg av barna på formiddagen. Da hadde vi andre styremøter. På ettermiddagene og kveldene fikk vi spilt litt spill, spist litt kaker og vært på et par markedsturer. Jeg fikk også hatt seks medarbeidersamtaler og det syns jeg var ganske mye program på tre dager.

Det er mye spennende som skjer i Senegal. Misjonærene bygger relasjoner og etter hvert trer det fram nettverk og linker mellom personer som man kanskje ikke så i begynnelsen. Jeg er imponert over alle kontakter de har og alle ideer for arbeidet framover. Og vi ber om at det må blir Guds ord må slå rot.

Økonomiseminar i kirkedistriktene

I januar i fjor gjennomførte vi en undersøkelse i kirkedistriktene til samarbeidskirken vår, EELM. Funnene derfra viste at noen store utfordringer gikk igjen over alt. Planlegging, gjennomføring og rapportering er en stor svakhet i kirkene. I fjor høst startet vi opp med Agenda1 undervisning, der et av målene er å hjelpe menighetene til å sette seg mål for seks måneder om gangen, og jobbe for å gjennomføre det.

Men økonomi er fremdeles et problem. På et samarbeidsmøte mellom Normisjon og EELM i april ble misjonen bedt om å undervise økonomi i alle distriktene. Forrige uke var jeg på tur med administrasjonsleder på kontoret her i Bamako sammen med synodeleder og kasserer for kirkesynoden. Vi kjørte 1000 km og var innom alle de fire kirkedistriktene og underviste om budsjett, økonomiføring og rapporter. På et helt enkelt nivå.

Nesten overalt er informasjon et problem. Når menighetslederne ikke informere om det de gjør, så blir menigheten ikke motivert til å gi til kirkekassen. Når det ikke kommer penger inn, så kan ikke lederne sette i gang aktiviteter. Da blir folk usikre på om pengene blir forvaltet rett, og så gir de i hvert fall ikke..... Det er en ond sirkel.

Jeg synes i utgangspunktet økonomi ikke er så gøy. Men dette var enkelt, jordnært og nyttig. Dessuten lovet vi å komme tilbake til neste år for å sjekke regnskapsbøkene. Det er da vi ser hvor forståelig undervisningen har vært.

Ny kirke vokser frem

I 2009 startet en av EELMs menigheter i Bamako en «avlegger» i en ny bydel. De første årene hadde de gudstjeneste på tunet til en evangelist, men i 2012 fikk de satt opp et kirkebygg. Nå er kirken blitt for liten og folk må sitte utenfor under gudstjenesten. De hadde planer om å bygge nytt og større, men ble skremt av kostnadene. Siden kirken deres er bygd på det eneste flate området på tomten, så var jeg spent på hvor de hadde tenkt å bygge nytt. Men de har fått det til. Med en grunnmur som er mange ganger så høy og solid som er vanlig i Mali. Hver lørdag har ungdommene vært med og båret sand og stein, kvinnene og jentene har kommet med baljer med vann. Til og med ungene har vært med og hjulpet til. Pengene har stort sett kommet fra MFLM, som er en kamerunsk luthersk misjonsorganisasjon. Nå har de fått en stor kirke som bare venter på å fylles (og på å få tak).

No livnar det i lundar!

Varme hilsener,

Therese Glendrange

Sjekk ut bloggen min <http://glendrangeposten.blogspot.com/>

Direktør for Normisjons arbeid i Mali og Senegal

Tel: + (223) 78 79 81 38 (Mali) / + (47) 46 95 96 44 (Norge)

E-post: thereseglen@hotmail.com, dir.mpn@gmail.com

På www.normisjon.no finner dere flere nyheter, rapporter og misjonærbrev fra Mali og andre misjonsland.

Jeg tror på det arbeidet Normisjon driver i Mali og Senegal. Jeg er stolt av mye av det vi oppnår, og jeg utfordrer deg til å være med å støtte på kontonr: **1503.02.13537** og merke innbetalingen med «Mali». Du må gjerne gi rikelig! ☺